

Κάποτε...

Κάποτε ο χρόνος είχε τέσσερις εποχές,
σήμερα έχει δύο.

Κάποτε δουλεύαμε οκτώ ώρες,
σήμερα έχουμε χάσει το μέτρημα.

Κάποτε είχαμε χρόνο να πάμε για καφέ με τους φίλους μας.

Τώρα τα λέμε μέσω MSN και Skype.

Κάποτε είχαμε χρόνο να κοιτάξουμε τον ουρανό, να δούμε το χρώμα του, να ακούσουμε το κελάϊδισμα των πουλιών, να νιώσουμε την ευωδιά του βρεγμένου χώματος. Σήμερα τα βλέπουμε στην τηλεόραση.

Κάποτε παίζαμε με τους φίλους μας ποδόσφαιρο στις αλάνες.

Σήμερα παίζουμε ποδόσφαιρο στο Playstation.

Κάποτε ζητάγαμε συγγνώμη από κοντά.

Σήμερα το λέμε και με SMS.

Κάποτε κυκλοφορούσαμε με ταπεινά αυτοκίνητα 1000 κυβικών και ήμασταν χαρούμενοι.

Σήμερα κυκλοφορούμε με τζιπ 2000 κυβικών και στεναχωριόμαστε που δεν έχουμε τζιπ... 3000 κυβικών.

Κάποτε αγοράζαμε ένα παντελόνι και το είχαμε για δύο χρόνια.

Τώρα το έχουμε δύο μήνες και μετά παίρνουμε άλλο.

Κάποτε ζούσαμε σε σπίτι 65 τετραγωνικών και... ήμασταν ευτυχισμένοι.

Σήμερα ζούμε σε σπίτια 120 τετραγωνικών και δεν χωράμε μέσα...

Κάποτε λέγαμε καλημέρα σε ένα περαστικό και τον ρωτούσαμε για την τάδε οδό.

Σήμερα μας το λέει ο navigator.

Κάποτε πίναμε νερό της βρύσης και ήμασταν μια χαρά.

Σήμερα πίνουμε εμφιαλωμένο και... αρρωσταίνουμε.

Κάποτε είχαμε τις πόρτες των σπιτιών ανοικτές, όπως και τις καρδιές μας.

Σήμερα κλειδαμπαρωνόμαστε, βάζουμε συναγερμούς και έχουμε και 5-6 λυκόσκυλα για να μην αφήσουμε κανέναν να μας πλησιάσει. Είτε είναι καλός, είτε κακός.

Κάποτε ξυπνάγαμε πρωί - πρωί την Κυριακή για να πάμε στην εκκλησία.

Σήμερα δεν πάμε γιατί είναι... μπανάλ. Και δικαιολογούμαστε, λέγοντας ότι οι παπάδες γίνανε μεσίτες και επιχειρηματίες.

Κάποτε είχαμε 2 τηλεοπτικά κανάλια και πάντα βρίσκαμε κάτι ενδιαφέρον να δούμε.

Σήμερα έχουμε 100 κανάλια και δεν μας αρέσει κανένα πρόγραμμα.

Κάποτε μαζευόμασταν όλη η οικογένεια γύρω από το κυριακάτικο τραπέζι και αισθανόμασταν ενωμένοι και ευτυχισμένοι.

Σήμερα έχει ο καθένας το δικό του δωμάτιο και δεν βρισκόμαστε μαζί στο τραπέζι ποτέ...

Κάποτε η σκληρή δουλειά ήταν ιδανικό.

Σήμερα θεωρείσαι κορόιδο...

Κάποτε τα περιοδικά έπαιρναν συνέντευξη από τον Σεφέρη.

Σήμερα παίρνουν από τον Καρβέλα.

Κάποτε οι τραγουδίστριες τραγουδούσαν με τη φωνή.

Σήμερα τραγουδούν αλλιώς!

Κάποτε ντοκουμέντο ήταν μια επιστημονική ανακάλυψη.

Σήμερα ντοκουμέντο είναι ένα ερασιτεχνικό βίντεο που δείχνει δύο οπαδούς ομάδων να ανοίγουν ο ένας το κεφάλι του άλλου.

Κάποτε βλέπαμε στην τηλεόραση κινούμενα σχέδια με τον Μίκυ Μάους, τον Σεραφίνο, τον Τιραμόλα. Σήμερα βλέπουμε τους Power Rangers και τους Monsters με όπλα και χειροβομβίδες να σκοτώνουν και να ξεκοιλιάζουν...τους κακούς.

Κάποτε είχαμε το θάρρος και τη λεβεντιά να λέμε «Έκανα λάθος».

Σήμερα λέμε «Αυτός φταίει»...

Κάποτε νοιαζόμασταν για το γείτονα, σήμερα τσατιζόμαστε αν αγοράσει καλύτερη τηλεόραση από εμάς.

Κάποτε ζούσαμε με το μισθό μας.

Σήμερα ζούμε με τους μισθούς που ΘΑ πάρουμε.

Κάποτε δεν είχαμε φράγκο στην τσέπη, μα ήμασταν τόσο, μα τόσο ευτυχισμένοι!

Σήμερα έχουμε τα πάντα και τρωγόμαστε με τα ρούχα μας.

Κάποτε περνάγαμε υπέροχα στο ταβερνάκι της γειτονιάς, με κρασάκι, τραγούδι και κουβεντούλα.

Σήμερα... μιζεριάζουμε σε ακριβά εστιατόρια του Κολωνακίου.

Κάποτε ιδανικό ήταν να γίνεις αναγνωρισμένος.

Σήμερα ιδανικό είναι να γίνεις απλά αναγνωρίσιμος.

Κάποτε μας δάνειζε λεφτά ο αδελφός μας.

Σήμερα μας δανείζουν οι τράπεζες.

Κάποτε κοιτούσαμε στα μάτια τους ανθρώπους.

Τώρα τους κοιτάμε στην τσέπη.

Κάποτε δουλεύαμε για να ζήσουμε.

Σήμερα ζούμε για να δουλεύουμε.

Κάποτε είχαμε χρόνο για τον εαυτό μας.

Σήμερα δεν έχουμε χρόνο για κανένα....

Αυτό το «Κάποτε», το έλεγαν Ζωή....